

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۴ دی ۹۱

خطبه‌ی روز اربعین

حمد و سپاس پروردگار یکتا و بی‌همتا را سزااست و از آن اوست اسماء حسنی که برافراشته شد بدان آسمان، گسترده شد زمین، استوار گشت کوه‌ها و روان شد آب‌ها، فرمان‌بردار شدند خورشید و ماه و ستارگان و شب و روز، و آفریده شد مخلوقات؛ نیست معبودی جز ذات اقدس و عظیم و کبریایی او.

بار الها درود فرست بر حضرت محمد (ص) و خاندان پاکش که همگی مولا و سرور و امام شیعیان هستند.

سلام بر آفرینش که در خود گنجینه‌هایی را ذخیره کرده که نامش ایام است؛ شب و روزهایی که معیار عمر آدمیان است تا بیایند و بروند نامشان را خود برگزینند و کردارشان را طبق آنچه درک کرده‌اند بیارینند، در دلشان زمزمه‌ی عشق باشد و در زبانشان نوای وحی که در روح خداوندی ذخیره کرده‌اند. جانشان نشان آفریدگاری مدبر است که در تدبیرش احدی را به مدد نخواند؛ دست توانمندشان گیرنده‌ی دست‌هایی است که به سویشان گشوده شود و دیدگان‌شان بیننده‌ی عظمتی که انوارش بر قلب‌های خفته نوید زندگانی را زمزمه می‌کند؛ آنگاه که دست دعا بر درگاه کبریایی پروردگارشان بگشایند انوارش مرهمی بر زخم‌های هجران است هجرانی که صبر را به ارمغان آورد و آن را چونان طوقی خواند که بر جان عاشق مانند پیچکی است که بر گرد رویندگان در خاک می‌پیچد تا جان ضعیفش را در قالبی استوار به نمایش گذارد.

چه زیبا است فرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) و مصداقش، کاروانیان و کاروان سالاران نهضت عاشورا، امام حسین (ع) و امام سجاد (ع) و یاران ایشان است که زمان، حماسه‌شان را همچون گنجینه‌ای بی‌نظیر در خود ذخیره نموده چون در دلشان زمزمه‌ی عشق و بر زبانشان نوای وحی جاری بود و خاطره و انوارشان زنده کننده‌ی قلب‌های خفته در غفلت و نام‌های ماندگارشان را خود برگزیدند.

اینک در این روز اربعین که ۴۰ روز از عاشورا می‌گذرد روزی که نورهای پاک انوار نبوت در دفاع از حق، سر و جان باختند تا حق مداران به دنبالشان در حرکت باشند و روزی که روز مبارزه‌ی حق بر باطل، روز پیروزی، روز دلدادگی، روز ایثار جان عاشق بود و روزی که باطلین و قاتلین به تصور خام و جاهل خود کارشان تمام شده و پیروزی نصیبشان گشت و حق را کشتند؛ ولی دیدیم که همان روز به اشتباه خود پی برده و شکست را با تمام وجود ذلیلشان احساس کردند چون کاروان پیام‌آوران عشق به رهبری امام سجاد (ع) با هر قدمی و سخنی چنان حق را بر سر باطل می‌کوبیدند که ناله و فغانش تا قیامت برای قلب حق‌مداران شادی و شمع را به همراه خواهد داشت. آنان عشق در وجودشان همانند حروف مقطعه‌ی قرآن کریم فقط یک کلمه بود و آن رضای پروردگار عالم از امانت‌داران حق علیه باطل ولی جای بسی تأسف است که دوستداران امام حسین (ع) نیز کار نهضت عاشورا را در غروب آن تمام شده تصور نموده و تمام شور و هیجان را تا اول محرم سال بعد از دست می‌دهند؛ درحالی‌که خاطرات آمدن و رفتن فرزندان آل رسول به زمان محدود نمی‌شود اول محرم، یا دهم محرم، یا اربعین. محرم همه‌ی ساعت‌هایش زبانی شیوا دارد که شنوندگان را بر سفره‌ی احسانش دعوت می‌کند چون امانت‌داران نهضت عاشورا از خانه‌های سنگی کوچیدند، به همراه نور حرکت کردند، آمدند و شاهد کوچی آسمانی شدند؛ شاهدانی که سر پرشور عشاق را در آتش سوختن تماشا کردند و با هزاران خاطره از این عشق به خانه بازگشتند.

ما نیز در این کوی عشق از اول محرم گوش‌هایمان شنونده زیباترین مناجات‌ها و عارفانه‌ترین سرودهای عاشقانه بود که آن را از دهان جان‌هایی شنیدیم که صدای ضربان قلب‌هایشان تکرار حق بود؛ زمانی که با خدای خود خلوت می‌کردند خالصانه‌ترین بندگی را در کمال عشق و اطاعت عرضه می‌داشتند و موقعی که با یاران و همراهان سخن می‌گفتند لطیف‌ترین و عالی‌ترین عاطفه را در قالب زیباترین احساسات مهر و محبت به نمایش می‌گذاشتند و زمانی که قرار بود از حق دفاع کنند و باطل را به زانو درآورند زبان‌شان تیزتر و برنده‌تر از شمشیر بود. امام سجاد (ع) به عمه‌ی گرامی‌شان حضرت زینب (س) فرمودند: پرچم این امانت، در دستان شماست

که ذوالفقار را بارها بوسیده‌اید و هر بار که لب مبارکتان را بر تیغهی ذوالفقار می‌گذاشتید امیر مؤمنان (ع) می‌فرمود: آفرین بر زبانی که برندگی‌اش از ذوالفقار خطرناک‌تر است جان کفر را می‌درد و جگرش را پاره پاره می‌کند. امام سجاد (ع) در مناجاتی زیبا رو به آسمان می‌کنند و می‌فرمایند: ای پروردگارم، آنگاه که پدرم حضرت آدم را از عرش به فرش فرا خواندی و او از هجرانت آن‌چنان نالید که آفرینش به حالش به فغان آمد توبه‌اش را پذیرفتی و او را به مقاماتش بازگرداندی و ما میراث‌داران پدرمان هستیم که در هجرانتان سینه‌ی آفرینش را به سوز و گداز مبتلا کرده‌ایم؛ آنچه قلب یارانم را از قرار خارج می‌کند آتش عشقی است که در حق نهاده‌ای پس مددمان کن تا از حریمت محافظت کنیم.

با اندکی تفکر و اندیشه در این سخنان و خطبه‌های محرم درک خواهیم کرد که اهل‌بیت پیامبر عبادتشان، ابراز محبتشان و مبارزه‌ی جسمانی‌شان و برّندگی برهانشان سرچشمه از حق و عشق خداوندی دارد، پس بیایید محرم‌ها و اربعین‌ها را چنان به باطن وجودمان وارد کنیم که در طول زندگی‌مان در کنار آل رسول زنده باشیم و در آن صورت است که پس از تمام شدن عمرمان در کنار آل رسول مرگی نخواهیم داشت و خداوند را شاکر باشیم در کنار مولا و سرورمان بقیةالله (عج) زنده بودن را تجربه کردیم و جاهل و باطل را از خود دور کردیم پس بر خود وظیفه کنیم که به دیگران نیز کمک کنیم. باور و یقین کنیم به این‌که شمع وجود ملکوتیان همانند شعله‌ای درخشان فرا راه تاریخ می‌شود تا گوش‌های غبار گرفته نجواهای عاشقانه را به گوش جان بشوند و عقل را در محکمه‌ی جانیشان به قضاوت وا دارند که چگونه می‌شود عزتی را که پروردگار عالم در کتاب آسمانی‌اش مخصوص اهل‌بیت نازل فرموده و آنان را بر تمام ادیان خویش پیروز نموده، برای عبرت تاریخ، خوار و زبون کند و دلیلش مشیت الهی باشد؟ وای بر جان سوخته از جهل جاهلانی که هنوز در ورطه‌ی اوهمات فکرشان غوطه‌ورند و آنگاه که نام با برکت امام را بر زبان جاری سازند پاسخشان را نشنود و هرگز سلامشان پاسخ داده نشود؛ آنچه را که ساخته بودند ویران گردد و جز سرگردانی در برهوت، مسکنی نداشته باشند.

پس شکر پروردگارتان را به جا آورید که جانتان را از رسوایی جهل نجات بخشید و فطرتتان را در حق شکوفا فرمود تا بتوانید بستر جانتان را آماده‌ی بذری کنید که آن را به فریاد می‌خوانید؛ بذری که در خود هزاران نوید شکوفایی دارد و ندایش زیباترین نداهاست پس همگی با هم او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com